

efter de Dphsninger, der her foreligge. Der blev ikke afgivet Stemmer af 28 Familier, hvoraf de 22 vare bosiddende i Strandhuse. Altsaa, Antallet af Familiefædre og bosiddende Enter i Kirke-distriktet er i Et og Alt 176. Da nu Forholdet stillede sig saaledes, at det Hele, der strides om, er, om Strandhuse skal have 390 Favne nærmere til Kirken, og da Forholdet er det, at Strandhusene naturligtvis, da Pengemidlerne ikke ere tilstede, ville faae en meget mindre Kirke der, og da fremdeles saa mange Familiefædre fra Strandhuse selv have stemt for at faae Kirken i Nerre-Hjært, og da endelig en hel Del af Distriktets Beboere ingenjohmhelst Fordel vilde have af denne Flytning, saa har Udvalget ment, at det ikke godt kunde blande sig i denne Sag og kan derfor ikke anbefale Andragendet. Det er ikke, fordi vi ville gaa imod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; maaste vil den ærede Minister finde Anledning til efter de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, at gaa i den Retning, han ønsker; men hvad der er min Pligt som Flertallets Ordfører, er at sige, at vi hverken kunne blande os i Anbefaling eller Misrekommendation af Andragendet. Det er det Resultat, Udvalget er kommet til efter de modtagne Dphsninger. Disse kunne jo yderligere suppleres; men jeg skal ikke opholde det ærede Thing dermed, og da det ærede Medlem stiller sig paa det Standpunkt, at han ingen Afstemning forlanger, og da jeg som Ordfører paa Flertallets Vegne henstiller Sagen til Administrationen, er der saa meget mindre Grund fra vor Side til at blande os i denne Sag. Der er Smaafolk baade i Dreiens og i Hjært Skov, det veed det ærede Medlem jo godt, da han kjender den paagjældende Egn, og det er klart, at de ingen Interesse kunne have af, at det bliver afgjort i den Retning, som det ærede Medlem ønsker. Derfor skal jeg tillade mig at bemærke, at man jo ikke behøver at anbefale Thinget at stemme imod det ærede Medlems Vndring, da han kun har sagt sin Mening for derved at paavirke Ministeren i den Retning, han anser for den rigtige.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Saa vidt jeg forstod det ærede Mindretal, er det dettes Mening at tage sit Vndringsforslag tilbage, og jeg havde for saa vidt ingen videre Grund til at blande mig i Diskussionen. Imidlertid maa jeg dog sige, at jeg vel kunde ønske, at det vilde være muligt at faae den projekterede Kirke lagt paa en

Plads noget nærmere ved Strandhuse, saaledes som det ærede Medlem har anbefalet; men jeg tvivler paa, at det kan gjenneføres, naar man, vel at bemærke, vil anvende Bevillingen fuldt ud, og ønsker, at der skal bygges ikke et lidet Kapel, men en ordentlig Kirke. Thi til Fordel for Kirken Nord paa taler jo det, at der er skænket en Grund, og at det vil være meget dyrt at indkjøbe en Grund længere Syd paa; endvidere taler derfor, at saa vidt mig bekjendt, en ikke ringe Del af de tegnede Bidrag ere tegnede under den bestemte Forudsætning, at man benytter den skænkede Kirkeplads; og endelig taler jo derfor, at endstjøndt det jo kan betragtes som en Selvfølge, at Beboerne i Strandhuse hellere ville have Kirken nærmere ved dem end paa den skænkede Plads, have de jo dog — vel i en Slags Anerkjendelse af, at det vilde blive meget vanskeligt for dem i det Hele taget, naar de ikke gik ind herpaa, at faae en Kirke — givet Samtykke gennem en Afstemning til, at den maatte komme til at ligge der. Saaledes staar Sagen. Den er jo imidlertid ikke afgjort endnu. Nu vil jeg ærlig tilstaa, at hvis der var Tale om en meget lang Afstand mellem de to Pladser, hvorpaa de forskjellige Partier ønske Kirken lagt, kunde der maaste endda være Grund for Regjeringen efter den Stilling, Folke-thinget og ogsaa jeg indtog i Fjor, til at gjøre et saadant Forsøg paa at faae Kirken lagt paa den Plads, Strandhuse nærmest maatte ønske, men Afstanden er — det skal jeg villig indrømme — i mine Dine saa ringe, at det dog maaste ikke var berettiget at gjøre flere Forsøg i den Retning. (Ordføreren [Bust]: 1170 Men!) Ja, den er, saa vidt jeg veed, opmaalt af en Landmaaler derovre, om ikke til 1170 Men saa til 1190 Men, og det er naturligtvis et Beistykke, men dog maaste ikke saa lang en Vej, at man paa Grund deraf, selv med Anerkjendelse af, at det var bedre, at den laa paa den hblige Plads, skulde røstere, at hele Sagen for Dieblisset gik i Stykker og maatte opsættes i flere Aar, thi det er mig klart, at det ikke vilde være muligt for Strandhuse og for dem, der særlig ønske den lagt Syd paa, at bringe de tilstrættelige Pengemidler til Stede, naar man ikke, som det sidste Andragende, der her ligger for, vil indskrænke det til, vil bygge et lille Kapel, og herpaa synes jeg ikke, at man kan forlange, at Administrationen skal gaa ind. Saaledes staar Sagen. Jeg finder mig for mit Vedkommende ikke foranlediget til at udtale mig nærmere, da den, som sagt, endnu ligger i Ministeriet. Først lige i de sidste Dage er der indkommet Erklæringer fra vedkommende